

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJA

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2018-08-03 Nr. (7.67-02)-6K-1804181
Į 2018-05-18 Nr. S-1647

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO PROJEKTO

Vykdydama Ministro Pirmininko pavedimą, įformintą Vyriausybės kanclerio 2018 m. gegužės 18 d. rezoliucija Nr. S-1647, Finansų ministerija parengė ir teikia Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatymo Nr. XI-1253 2 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto XIIIP-1943“ (toliau – Nutarimo projektas) projektą.

Nutarimo projektu siūloma pritarti Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatymo Nr. XI-1253 2 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui XIIIP-1943 (toliau – Įstatymo projektas), kuriuo siekiama sudaryti galimybę ne tik fiziniams asmenims, bet ir juridiniams asmenims dalyvauti tarpusavio skolinimo veikloje. Vartojimo kredito įstatyme įtvirtinus galimybę juridiniams asmenims būti paskolos davėjais tarpusavio skolinimo platformose padidėtų paskolos davėjų konkurencija, o tai padėtų sumažinti tarpusavio skolinimo veiklos produkto – vartojimo kredito – kainą.

Nutarimo projektas skelbiamas Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos Teisės aktų informacinėje sistemoje.

Nutarimo projektas atitinka Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos 219.4 ir 192.10 nuostatas dėl finansinių technologijų pramonės Lietuvoje plėtros bei alternatyvių finansavimo šaltinių skatinimo.

Nutarimo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų ir atitinka bendrines lietuvių kalbos normas.

Nutarimo projektas suderintas su Europos teisės departamentu prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos ir Lietuvos banku. Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija savo išvadoje dėl teikiamo nutarimo projekto pažymėjo, kad įtraukus į tarpusavio skolinimo platformą kaip galimus paskolos davėjus ir juridinius asmenis, Vartojimo kredito įstatyme būtų įtvirtintas objektyviai nepagrįstas, skirtingas teisinis reguliavimas juridinių asmenų (t. y. užsiimančių skolinimo veikla) atžvilgiu, todėl pasiūlė rengiant Lietuvos Respublikos Vyriausybės išvadą įvertinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės pozicijos – nepritarti įstatymo projekto Nr. XIIIP-1943 – suformulavimo poreikį.

Norime pažymėti, kad tarpusavio skolinimo veiklos modelis Lietuvos teisėje buvo įtvirtintas pirmaisia siekiant sukurti fiziniams asmenims skirtą alternatyvaus skolinimo ir skolinimosi reguliavimą, todėl juridiniams asmenims tokia galimybė Vartojimo kredito įstatyme, reglamentuojančiame šią veiklą, nebuvo numatyta. Tačiau besivystanti finansų rinka ir investicinę veiklą vykdančių įmonių poreikis turėti svarią alternatyvą investicijoms Lietuvoje skatina ieškoti naujų sprendimų. Atsisakius ribojimo, kad tik fiziniai asmenys gali būti paskolos davėjais tarpusavio skolinimo platformose, būtų sukurta galimybė ir juridiniams asmenims būti paskolos davėjais tarpusavio skolinimosi platformose ir tokiu būdu dalyvauti šioje rinkoje investuojant laisvas lėšas. Be to, tarpusavio skolinimo veiklos tikslas – vartojimo kreditų teikimas vartojimo kredito gavėjams fiziniams asmenims – nesikeičia. Leidimas juridiniams asmenims dalyvauti tarpusavio skolinimo rinkoje padidintų paskolos davėjų konkurenciją, o tai paskolų rinkoje galėtų sumažinti tarpusavio skolinimo veiklos produkto – vartojimo kredito – kainą vartojimo kredito gavėjams.

Lydraštis LRV_įvada_VK1_juridiniai 07 30

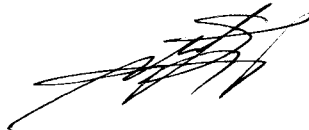
Kartu norime pažymėti, kad vartojimo kredito davėjams taikomi reikalavimai skiriasi nuo paskolos davėjams tarpusavio skolinimosi platformose taikomų reikalavimų, visų pirma dėl skirtingos šių subjektų patiriamos rizikos, dėl skirtingo atsakomybės už vartotojų interesų apsaugą reglamentavimo (tarpusavio skolinimo atveju paskolos davėjui nėra taikomi reikalavimai dėl vartojimo kredito davėjo kreditingumo vertinimo, vartojimo kredito davėjui teiktinos informacijos, vartojimo kredito gavėjų tam tikrų teisių užtikrinimo ir t.t., kurie taikomi vartojimo kreditų davėjams).

Vartotojų apsaugos požiūriu svarbu pažymėti, kad, tarpusavio skolinimo atveju už tinkamą Įstatyme nustatytų reikalavimų vykdymą yra atsakingas tarpusavio skolinimo platformos operatorius, kuriam *mutatis mutandis* taikomos visi Įstatyme vartojimo kredito davėjui taikomi reikalavimai. Taigi, nėra svarbu, kas yra paskolos davėjas (fizinis ar juridinis asmuo). Atsižvelgiant į tai, manytina, kad siūlymu juridiniams asmenims leisti būti paskolos davėjais vartojimo kredito gavėjų teisės ir jų apsauga nebūtų pažeisti, vartotojų apsaugos standartai išliktų tokie patys.

Nutarimo projektą parengė Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento (direktorius Sigitas Mitkus, tel. (8 5) 239 0070, el. paštas sigitas.mitkus@finmin.lt) Kapitalo rinkų skyriaus (vedėja Lora Gogelytė, tel. (8 5) 2199 306, el. paštas lora.gogelyte@finmin.lt) vyriausioji specialistė Ramunė Radvilienė, tel. (8 5) 2390 170, el. paštas ramune.radviliene@finmin.lt.

PRIDEDAMA. Nutarimo projektas, 1 lapas.

Finansų ministras

Vilius Šapoka